

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/600/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314202342
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6314202342.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému V. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. X, XXX XX B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, právne zastúpeného JUDr. Petrom Dolným, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Matice slovenskej 8, 971 01 Prievidza, o zaplatenie 484,60 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 6C/92/2014 - 96 zo dňa 12. 05. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 14,50 Eur na zaplatenom súdnom poplatku, ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 49,49 Eur (II. výrok) z r u š u j e a v tejto časti mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 12. 05. 2015 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 368,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 20,83 Eur od 18. 03. 2011 až do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 32,78 Eur od 18. 04. 2011 až do zaplatenia, zo sumy 20,83 Eur od 18. 05. 2011 až do zaplatenia, zo sumy 20,83 Eur od 18. 06. 2011 až do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 270,72 Eur od 18. 07. 2011 do zaplatenia (I. výrok). Ďalej rozhodol, že žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 14,50 Eur na zaplatenom súdnom poplatku na účet žalobcu, ako aj nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 49,49 Eur, na (presne špecifikovaný) účet právneho zástupcu žalobcu, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (II. výrok) a v prevyšujúcej časti návrh zamietol (III. výrok).

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“), keďže bol konštatovaný pomerný úspech na oboch stranách. Z uplatnenej istiny vo výške 484,60 Eur bola priznaná istina vo výške 365,99 Eur, čo predstavuje 75 %, rozdiel medzi úspechom oboch strán je teda 50 %. Okresný súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v polovičnej uplatnenej sume, zo súdneho poplatku (14,50 Eur) a z trov právneho zastúpenia (49,49 Eur). Celkovo trovy právneho zastúpenia pozostávali z odmeny za dva úkony právnej pomoci po 33,20 Eur + 2x réžijný paušál po 8,04 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. K náhrade trov boli zaviazaní žalovaný a vedľajší účastník na jeho strane spoločne a nerozdielne.

Proti uvedenému rozsudku do výroku, ktorým prvostupňový súd rozhodol o náhrade trov konania žalobcu (II. výrok) podal vedľajší účastník na strane odporcu (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že okresný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v prípade, že bol vedľajší účastník vedľajším účastníkom len pre časť konania (t.j. nebol v

konaní od úplného začiatku, prípadne z konanie vystúpil v jeho priebehu), treba dôsledne rozlišovať trovy konania, ktoré vznikli za jeho účasti a trovy konania, ktoré vznikli predtým ako do konania vstúpil, prípadne po tom, ako z konania vystúpil. Zároveň je nutné rozlišovať tie úkony, ktoré boli reakciou na procesné pôsobenie vedľajšieho účastníka v konaní a tie, ktoré smerovali výlučne voči účastníkovi konania. Preto vedľajšiemu účastníkovi podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nemajúcemu záujem na výsledku konania v zásade nemožno uložiť povinnosť nahradiť trovy konania napr. za úkon prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na začatie konania, za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania a podobne. Uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcu môže byť zaviazaný na náhradu trov len v prípade, ak vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, ktorý v konaní nebol úspešný; trovy konania úspešného účastníka boli vynaložené účelne; ide o trovy, ktorých vznik vedľajší účastník zavinil a tieto trovy vznikli v čase, keď mal príslušný subjekt postavenie vedľajšieho účastníka. Konštatoval, že z odôvodnenia rozhodnutia, ktoré sa týka výroku o trovách konania nie je zrejmé, aké z úkonov, ktoré navrhovateľ vykonal v konaní, považoval okresný súd za účelne vynaložené. Ak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť a aké úkony ide, nie je možné sa bližšie vyjadriť ani k účelnosti ich vynaloženia a nemožno opomínať, že požiadavka riadneho odôvodnenia je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Okresnému súdu taktiež vytkol, že v rámci odôvodnenia výroku o trovách konania vôbec nevysvetlil svoju úvahu o tom, že je na mieste zaviazat' vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania spolu s odporcom spoločne a nerozdielne, a to napriek skutočnosti, že vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nemá (a ani z logiky veci nikdy mať nemôže) postavenie solidárneho dlžníka s odporcom. Navyše trovy právneho zastúpenia uplatnené navrhovateľom nemožno v danom prípade považovať za účelne vynaložené ani vo všeobecnosti, keďže porovnaním výpisu z obchodného registra navrhovateľa a obchodného registra jeho právneho zástupcu možno zistiť, že štatutárnym orgánom oboch obchodných spoločností je tá istá osoba, obe obchodné spoločnosti navyše sídlia na tej istej adrese. Pokiaľ je potom navrhovateľ právnickou osobou, ktorej konateľom je advokát, ktorý tohto navrhovateľa v rámci obchodnej spoločnosti založenej za účelom výkonu advokácie zastupuje, je zrejmé, že úkony, ktoré právny zástupca navrhovateľa v konaní vykonal, mohla uskutočniť aj totožná osoba advokáta z pozície konateľa navrhovateľa bez potreby účtovania trov konania. Na základe uvedeného potom vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o náhrade trov konania a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca ani žalovaný sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadrili.

V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ustanovenia §221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia mu vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie.

Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca (ako právny nástupca pôvodného veriteľa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 06. 2013) sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 14. 03. 2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 484,60 Eur spolu s úrokmi z omeškania. Zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telecom, a.s., so sídlom v Bratislave) a žalovaným bol založený Zmluvou o pripojení zo dňa 24. 12. 2009. Rozsudkom zo dňa 12. 05. 2015 prvostupňový súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 368,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 20,83 Eur od 18. 03. 2011 až do zaplattenia vo výške 9,25 % ročne zo sumy 32,78 Eur od 18. 04. 2011 až do zaplattenia, zo sumy 20,83 Eur od 18. 05. 2011 až do zaplattenia zo sumy 20,83 Eur od 18. 06. 2011 až do zaplattenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 270, 72 Eur od 18. 07. 2011 do zaplattenia. Ďalej rozhodol, že žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 14,50 Eur na zaplattenom súdnom poplatku na účet žalobcu, ako aj nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 49,49 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia správne poukázal, na základe akého ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nárok na náhradu trov konania priznal (§ 142 ods. 2 O.s.p.), avšak ďalej už len stručne uviedol, že trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej pomoci spolu s režijným paušálom, ktoré vyčíslil bez bližšieho vymedzenia týchto úkonov. S ohľadom

na uvedené zistenia odvolací súd považuje za dôvodnú odvoláciu námietku vedľajšieho účastníka spočívajúcu v tom, že rozhodnutie prvostupňového súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania je nepreskúmateľné. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí dať dostatočné dôvody, na základe ktorých je rozhodnutie založené. Rozsah povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci. Občiansky súdny poriadok minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku stanovuje v § 157 ods. 2, podľa ktorého ustanovenia súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Pokiaľ sa jedná o uznesenie, zákon sa o obsahových náležitostiach jeho odôvodnenia nezmieňuje, keď v § 169 ods. 1 O. s. p. len pomerne stroho konštatuje, že odôvodnenie sa uvedie v písomnom vyhotovení uznesenia, a v odseku 2 prvá veta tohto ustanovenia stanovuje, ktoré uznesenia odôvodnenie obsahovať nemusia. Z dôvodu absencie komplexnejšej právnej úpravy je pri posudzovaní obsahových náležitostí odôvodnenia uznesenia primerane potrebné postupovať podľa § 167 ods. 2 O. s. p. a citované ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. (týkajúce sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) treba z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, ods. 26) vykladať a uplatňovať tak, že aj uznesenie musí vo svojom odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo založené. Teda aj v rámci uznesenia (rozhodnutie o trovách konania, ktoré je obsiahnuté v rozsudku má povahu uznesenia) je potrebné, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné.

V posudzovanom prípade je záver prvostupňového súdu o aplikovaní ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. správny, avšak z odôvodnenia jeho rozhodnutia v časti týkajúcej sa náhrady trov konania nie je možné zistiť, podľa akého ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) prvostupňový súd pri výpočte trov právneho zastúpenia vychádzal, teda jeho postup nie je možné preskúmať. Z rozhodnutia prvostupňového súdu, ako už bolo uvedené, taktiež nie je zrejmé, za aké konkrétne úkony právnej služby sa odmena a paušálna náhrada priznáva a kedy boli tieto úkony vykonané.

Keďže odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o náhrade trov konania podľa §221 ods. 1 písm. f) O. s. p., zrušil a vec mu vrátil podľa § 221 ods. 2 O. s. p. na ďalšie konanie, prvostupňový súd s ohľadom na uvedené závery odvolacieho súdu v ďalšom konaní opakovane rozhodne o náhrade trov konania s tým, že v novom rozhodnutí bude potrebné presne uviesť, podľa akých ustanovení vyhlášky postupoval, za aké konkrétne úkony náhradu trov právneho zastúpenia priznal a kedy boli jednotlivé úkony vykonané. Zároveň sa v primeranom rozsahu vysporiada s relevantnými argumentmi vedľajšieho účastníka uvedenými v odvolaní. Odôvodnenie rozhodnutia o náhrade trov konania musí byť jasné a zrozumiteľné pre účastníkov a taktiež preskúmateľné pre nadriadený súd konajúci o opravnom prostriedku (v prípade jeho podania niektorým z účastníkov konania).

V novom rozhodnutí prvostupňový súd zároveň rozhodne v súlade s ust. § 224 ods. 3 O.s.p. aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.